

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.405
din 08.12.2010**

Dosar nr.: 516/2009

Petiția nr.: 10981 din data 17.12.2009

Petent: O A

Obiect: discriminare prin nelucrarea/nesoluționarea în mod imparțial a dosarului nr.33057, constituit în baza Legii nr.10/2001

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 O A , cu domiciliul alea în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Primăria municipiului București, cu sediul în B-dul Regina Elisabeta nr.47, sector 5 București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petenta sesizează faptul că reclamata prin nelucrarea/nesoluționarea în mod imparțial a dosarului nr.33057, constituit în baza Legii nr.10/2001, prin care s-a solicitat măsuri reparatorii pentru imobilul preluat abuziv de către regimul comunist, situat în București, str.Brutari nr.6 sector 4, a săvârșit o faptă de discriminare.

III. Citarea părților

3.1 Având în vedere prevederile art. 20, alin. 4, 5 și 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, au fost citate părțile.

3.2 Procedura de citare legal îndeplinită la data de 25.02.2010, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

IV. Susținerile părților și raportul de investigație

4.1.1 Petenta susține că în conformitate cu prevederile legale, prin notificarea nr.194/04.02.2002, transmisă prin executor judecătoresc, ce face

obiectul dosarului nr.33057, a solicitat măsuri reparatorii pentru imobilul situat la adresa menționată, depunând la data respectivă copii după actele de proprietate și stare civilă, urmând a obține celelalte acte necesare soluționării.

4.1.2 Prin contractul de mandat autentificat de Societatea civilă de notari publici "Veliu și asociații", petenta a împuternicit S.C. REAL GRUP INVEST SA să o reprezinte în fața oricăror autorități sau instituții, atât în vederea obținerii actelor necesare completării dosarului, cât și pentru efectuarea diligențelor necesare soluționării acestuia.

4.1.3 Petenta susține că motivul, pentru care nu se soluționează cererea sa și se tergiversează, este faptul că a ales să fie reprezentată de către S.C. REAL GRUP INVEST SA, companie care în opinia petentei nu este agreată de Primăria municipiului București datorită demersurilor legale repetate și insistențelor făcute în vederea soluționării dosarelor persoanelor pe care le reprezintă, precum și pentru obținerea de informații cu privire la modalitatea și ordinea de soluționare a unor dosare complete care așteaptă rezolvarea de o perioadă de timp îndelungată.

4.2.1 Din raportul de investigație rezultă că dosarul petentei a fost înaintat Comisiei de retrocedări, dar nu poate fi soluționat deoarece nu este complet. Primăria a transmis petentei ce acte mai trebuie să depună la dosar.

4.3.1 Reclamata prin Direcția Juridic, Contencios, Legislație a comunicat că dosarul nr.33057 a fost înaintat comisiei interne pentru analiza notificărilor depuse în baza Legii nr.10/2001. A anexat răspunsul transmis petentei cu mențiunea că Dispoziția Primarului General nu poate fi redactată până la depunerea actelor de identitate a două persoane din dosar.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 În fapt, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării se invocă faptul că prin nelucrarea/nesoluționarea în mod imparțial a dosarului nr.33057, constituit în baza Legii nr.10/2001, s-a săvârșit un tratament discriminatoriu.

5.2 În drept, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.3 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate**

diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.4 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.5 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.6 În speță, Colegiul Director reține că petenta a solicitat soluționarea unui dosar pentru restituirea unui imobil, constituit în baza Legii 10/2001, dar din diferite motive, respectiv faptul că nu este complet, după cum susține reclamata nu a fost soluționat. Petenta consideră că criteriul de discriminare, care ar fi stat la baza nesoluționării dosarului, faptul că a mandatat să o reprezinte în fața autorităților pe o societate comercială care nu ar fi „agreată” de către reclamată, datorită demersurilor legale repetate și insistențelor făcute în vederea soluționării dosarelor persoanelor pe care le reprezintă, precum și pentru obținerea de informații cu privire la modalitatea și ordinea de soluționare a unor dosare complete, care așteaptă rezolvarea de o perioadă de timp îndelungată. Dar, din probatoriul depus la dosar, Colegiul Director nu poate să rețină o legătură de cauzalitate între criteriu invocat de petentă și actele săvârșite de reclamată în cadrul procedurii de soluționare a unei cereri constituită într-un dosar de restituire a unui imobil. În consecință, în lipsa unei legături de cauzalitate între criteriu de discriminare invocat și faptele sesizate, Colegiul Director constată că nu se întrunesc toate condițiile prevăzute de lege, în vederea constatării

actelor/faptelor posibile de discriminare, prezentate în petiție de către petentă, așa cum este reglementată în O.G.137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) și alin. (7) și art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **în unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan - Membru

JURA Cristian – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 de zile de la comunicare constituie de drept titlu executoriu.

